

Hồi 38

Đùng Âm Công Triệt Phá Yêu Công Quái Lão Chết Yêu Phụ Đào Vong

Tả chỉ Kim Dung và hữu chưởng Thiên Hoả liền được mục yêu phụ cùng một lúc thi triển.

Và mục dù không nghe Bạch Bất Phục nói lời nào, nhưng qua cửa miệng của chàng không hề mấp máy, mục biết chàng không hề đối đáp với mục.

Vì dù chàng có đối đáp đi chăng nữa, hai tai mục bị nhét chặt những giẻ vải, mục làm sao nghe được ?

Đấy cũng là điều may cho mục ?

Không như Quái Phướng Tà Dao đang chết lạng cả người, đến nỗi lão không tài nào tiếp tục thi thố yêu công Quái Phướng và Tà đao của lão được nữa. Không những thế, huyết khí trong người lão suýt nữa đã trào ộc cả ra ngoài khi Âm Công Ngũ Tuyệt của Bạch Bất Phục xuyên thấu vào tâm can nội tạng của lão.

Hai tiếng chấn kinh do ngọn chỉ Kim Dung và ngọn chưởng lực Thiên Hỏa của mục yêu phụ Vô Vi Tiên Tử chạm vào ngọn kinh lực ngăn đón của Bạch Bất Phục bỗng vang lên vô tình, hai tiếng chấn kinh này đã giúp lão quái tạm ngừng bị âm công ngũ tuyệt công phá.

Biết người biết ta và biết phân tích nặng nhẹ, Quái Phướng Tà Dao liền vũ lộng Quái Phướng và rút đại đao lên để lao ập vào Bạch Bất Phục.

Lão còn gầm lên một tiếng long trời lở đất!

- Tiểu tử đáng c...h...ế...t...!

Đôi mắt xạ hai tia nhìn lạnh tợ băng, Bạch Bất Phục chụm miệng thổi ra một loại âm công khác.

Như bị chạm phải một bức tường tuy vô hình nhưng rắn chắc như bích thạch, toàn thân lão Quái Phướng Tà Dao liền bị đẩy lùi ngoài một trượng, khiến hai loạt chiêu công của lão kể như vô dụng.

Nhân lúc đó, tâm trí của mục yêu phụ liền nghĩ ngay đến một điều duy nhất. Mục gào lên:

- Là ngũ tuyệt âm công bích dạ. Người tại sao lại có được Bích Dạ tiêu khúc ?

Gào vì sợ, và vì sợ nên phải ra tay, quyết liên hạ thủ vio cường. Mụ rít lên lanh lảnh:

- Xem kiếm! Đỡ Kim Dung chỉ!

Tiếng gào và tiếng rít của mụ tuy bản thân mụ không nghe được nhưng lại là cứu tinh cho quái lão.

Nhờ đó, Âm Công ngũ tuyệt của Bạch Bất Phục phải bị ngắt đi giữa chừng.

Không thể tự đi vào vết xe vừa đổ, Quái Phướng Tà Dao tự xé giẻ nhét vào hai bên tai.

Thập Toàn Kiếm Pháp chưa được mụ yêu phụ thi triển thành chiêu thành thức đã bị hữu chưởng Bích Dạ ngũ tuyệt của chàng triệt phá từ trong trứng nước. Kim dung chỉ của mụ cũng chịu chung số phận.

Và thật là đúng lúc, mụ lại lăn xả vào cũng vung kiếm cung một lúc với Tà đao và Quái Phướng của Quái lão đang lao đến.

Mụ thét:

- Xem kiếm!

Quái lão gầm:

- Đỡ! Đỡ!

Nếu không vì lo ngại cho mười nhân vật cùng phe, Bạch Bất Phục sẽ cho hai kẻ yêu quái biết sự lợi hại của ngũ tuyệt Âm Công Bích Dạ.

Chàng đành cười lạnh và hất nhẹ song chưởng.

Một cho lão quái và một cho mụ yêu phụ.

Đã luyện được Ngũ Tuyệt Công Phu của Bích Dạ Cung đến đại thành, chàng không hề kinh ngạc khi nhận ra trong kinh phong của chàng không có lấy bất kỳ một âm thanh nào như trước kia. Vả chăng, nếu cần có Âm Công thì chàng đã có ngũ tuyệt Âm Công Bích Dạ tối thượng thừa rồi. Huống chi đối phương cần phải phần nào phòng bị bằng cách dùng giẻ tự bịt kín thính nhĩ.

Chàng nở một nụ cười thật sự đắc ý. Vì bây giờ, dù quái lão và mụ yêu phụ cùng liên thủ, cả hai phải tận lực bình sinh mới tạm bình thủ với chàng.

Trong khi đó, Bạch Bất Phục lại hơn hai người đối phương ở chỗ chàng có chân nguyên nội lực liên miên bất tuyệt.

Chàng ung dung dùng chưởng Bích Dạ ngũ tuyệt để giao đấu với đối phương hai người tuyệt đại cao thủ.

Chiêu qua chiêu lại được mười chiêu, lão quái bỗng dùng đại đao ném mạnh vào Bạch Bất Phục.

Như tâm ý tương thông thanh nhuyễn kiếm trên tay mụ yêu phụ cũng được mụ ném như ngọn ám khí.

Và trong chớp mắt, người thì dùng quái phương, kẻ thì dùng Thiên Hoả thần công và Kim Dung chỉ để cùng bủa ập vào chàng.

Bạch Bất Phục vẫn giữ nguyên nụ cười trên môi khi dùng tả thủ chop cứng lấy đại đao.

Tà đao khoa lên, chàng hất bay thanh nhuyễn kiếm của mục yêu phụ sang một bên.

Đồng thời, chàng vung mạnh hữu chưởng với thập thành công lực, một chọi với ba loại công phụ lợi hại của đối phương.

Thế nhưng, chàng bỗng biến sắc.

Yêu phụ và quái lão quả có lắm quỷ kế. Cả hai tung chưởng, xạ chỉ và vung quái phương chỉ là hư chiêu.

Cả hai bỗng phân khai và lao về phía hậu của chàng ở cả hai phía.

Vụt tỉnh ngộ, biết đối phương đang nhằm vào quần hùng các phái đã bị chàng khống chế huyết đạo, họ định sẽ dùng quần hùng để uy hiếp chàng chăng? Bạch Bất Phục bèn đánh giọng hét lên:

- Đáng chết! Đờ!

Hữu chưởng thì quật nhanh vào mục yêu phụ, do mục ở phía thuận, Bạch Bất Phục còn kịp thời lảng tả đao để ném đại đao vào phương vị của Quái Phương Tà Đao.

Phản ứng của chàng quá nhanh khiến đối phương hai người đều phải bất ngờ.

Và vì bất ngờ, quỷ kế của họ đành phải bỏ dở trong tiếc nuối lẫn giận tức.

Mục yêu phụ, Vô Vi Tiên Tử phải hoành người tránh chưởng.

Nhưng do uy lực của chiêu chưởng ngũ tuyệt Bích Dạ lại rộng khắp, vì không tránh thoát toàn bộ mục yêu phụ đành phải tận lực thi triển, Thiên Hoả thần công chưởng.

Một vầng lửa lại nhoáng lên.

Cũng lúc đó, phản ứng của lão Quái Phương Tà Đao mới thật sự lợi hại.

Lão mạo hiểm chop đao do chàng ném ra. Để sau đó lão xả đao vào chiếc đầu trọc bóng của Ngộ Thiên đại sư đang nằm cận kề bên chân lão quái.

Cả kinh Bạch Bất Phục liền tung người lao đến.

- Quái lão! Đờ!

Tiếng chấn kinh ở phía kia vang lên, kèm theo là tràng cười đắc ý của mục yêu phụ.

- Ha..ha..ha..! không dám nhìn về phía có tiếng cười Bạch Bất Phục vì muốn bảo toàn mạng sống cho Ngộ Thiên đại sư nên phải giữ nguyên chiêu chưởng.

Đại đao của quái lão bị chấn bay.

Lão giận quá sanh liều, Quái Phương liền được lão vũ lộng.

Miệng của lão còn há ra để phát xạ âm thanh.

Bạch Bất Phục không vội chống đỡ, một khi chàng chưa rõ hình tích của mục yêu phụ.

Chàng thi triển bộ pháp Độc Bộ Tam Quỷ để tạm tránh quái phương. Và thật nhanh, chàng liếc nhìn về phía sau và nhìn khắp mọi nơi.

Mục yêu phụ Vô Vi Tiên Tử đã giở trò dĩ đào vi thượng. Mục nhãn tâm bỏ mặc trượng phu của mục là Quái Phương Tà Dao.

Tiếng hú của quái lão bỗng vang vào tai chàng:

- U..u..u.u.

chàng nhìn lại và có phần hoang mang. Miệng của lão quái lúc này đang há rộng cho chàng thấy một đoạn lưỡi đã đứt lìa khiến máu ngập tràn miệng lão.

Thấy chàng diện đối diện, quái lão liền phun búng máu đó, kể cả mẩu lưỡi đứt lìa bay tán loạn vào chàng.

Hiểu đây là yêu công lợi hại nhất của Quái Phương Tà Dao, Bạch Bất Phục liền chụm miệng và thổi mạnh ra.

Ngũ tuyệt Âm Công Bích Dạ vừa được chàng thi thố, toàn bộ búng máu đỏ kể cả mẩu lưỡi đứt lìa đều hất ngược lại phía quái lão.

Máu là máu của chính lão, nhưng khi chạm vào y phục của lão thì bất kỳ chỗ nào cũng vậy, đều mủn ra và phát thành những tiếng kêu như thanh sắt đỏ chạm nước.

Đồng thời Ngũ tuyệt Âm Công Bích Dạ của chàng còn làm cho huyết khí trong nội thể của lão phải sôi trào và là trào ra ngào miệng lão.

Chưa hết, bị lâm vào tình huống này, quái lão sanh liêu lĩnh.

Lão đột ngột lão thảng toàn thân lao vào chàng.

Không thể tránh, Bạch Bất Phục vì gớm ghiếc nhân dạng đầy kinh tởm của lão bèn hất ra một kinh.

Toàn thân của quái lão lúc này nào khác gì một thân cây rỗng.

Máu và thịt từ người lão khi bị kinh lực hất đi liền phun mạnh ra, chiếm một phạm vi gần ba trượng vuông. Và trong phạm vi đó, mười nhân vật võ lâm bị chàng khống chế huyết đạo trước sau gì cũng bị máu và thịt lão dính vào.

Ngại máu là máu độc và thịt là thịt độc, chàng hốt hoảng định tung ra một chưởng nhằm ngăn cản chỗ máu thịt đó không cho rơi phải quần hùng.

Thế nhưng, kỳ tích liền xuất hiện.

Máu thịt của lão quái quả nhiên có độc. Và vì là độc nên Tỵ Độc Châu Khảm của Song Ngư Loan Tình Kiếm liền phát huy tác dụng.

Một màng lưới vô hình do Song Ngư Loan Tình Kiếm ở trong người Thôi Oanh Oanh và Đoan Mộc Hạ đã ngăn cản toàn bộ những giọt máu độc và những mảnh thịt độc của quái lão.

Nhờ sự hợp nhất của Song Ngư Loan Tình Kiếm, phạm vi của Tỵ Độc Châu là ba trượng vuông đã cứu nguy cho quần hùng một lần nữa.

Quái Phướng Tà Dao đã đền mạng, quần hùng thì bình yên, chàng vội vàng giải khai huyết đạo cho mọi người.

Thế nhưng, ngoài một mình Đồng Mỹ Hoa vì không bị yêu công quái phướng và tà dao tiêm nhiễm nên vẫn tỉnh táo. Tất cả mọi người đều có thần hồn lơ lảo. Đến việc nhận ra nhau, họ cũng không nhận được, họ làm sao hoàn toàn tỉnh táo như Đồng Mỹ Hoa ?

Chàng thở dài:

- Hà..hà..hà.! Đây là do yêu công. Muốn cứu tỉnh họ, theo ta, ngoài Ngũ tuyệt Âm Công của bổn cung thì không còn cách nào khác.

Đồng Mỹ Hoa cũng tin như vậy bèn hối thúc chàng:

- Vậy Bạch huynh còn chần chờ gì nữa ? Hãy cứu mọi người đi.

Chàng lắc đầu:

- Uy lực của Ngũ tuyệt Âm Công rất lợi hại. Nếu cấp bách, dùng lực đạo hơi nhiều họ khó bề toàn mạng. Còn như dùng ít đi thì cần phải tìm hiểu ít là ít bao nhiêu, không gấp được đâu tiểu muội tử.

Đồng Mỹ Hoakinh ngạc:

- Vậy phải làm gì bây giờ. Không lẽ cứ thế này mà nhìn họ ?

Chàng nói thật quả quyết:

- Cứu họ thì đằng nào cũng phải cứu. Chi bằng, ta cứ tìm chỗ sắp xếp cho họ an thân.

Đồng Mỹ Hoa vội bảo:

- Nơi này là chỗ an thân tốt nhất, bạch huynh nghĩ thế nào?

Chàng gật đầu:

- Ta cũng vừa nghĩ như vậy. Tiểu muội tử hãy chờ ta đi quan sát một lúc.

Không bao lâu chàng quay lại:

- Toàn bộ bọn Bạch Y Vệ đã bị mù yêu phụ hạ sát. Lữ Bạch Hạc may mà không sao.

Thở ra một hơi dài, chàng tiếp:

- Bây giờ thế này vậy, tiểu muội tử hãy thay ta chăm sóc cho mọi người. Ta cần phải trừ khử mù yêu phụ. Không thôi, đang lúc ta tìm cách cứu tỉnh cho họ, mù lên quay lại thì khốn.

Đồng Mỹ Hoa vừa gặt đầu ưng thuận, chàng đã biến đi mất hút.

- - - - - o o O o o - - - - -